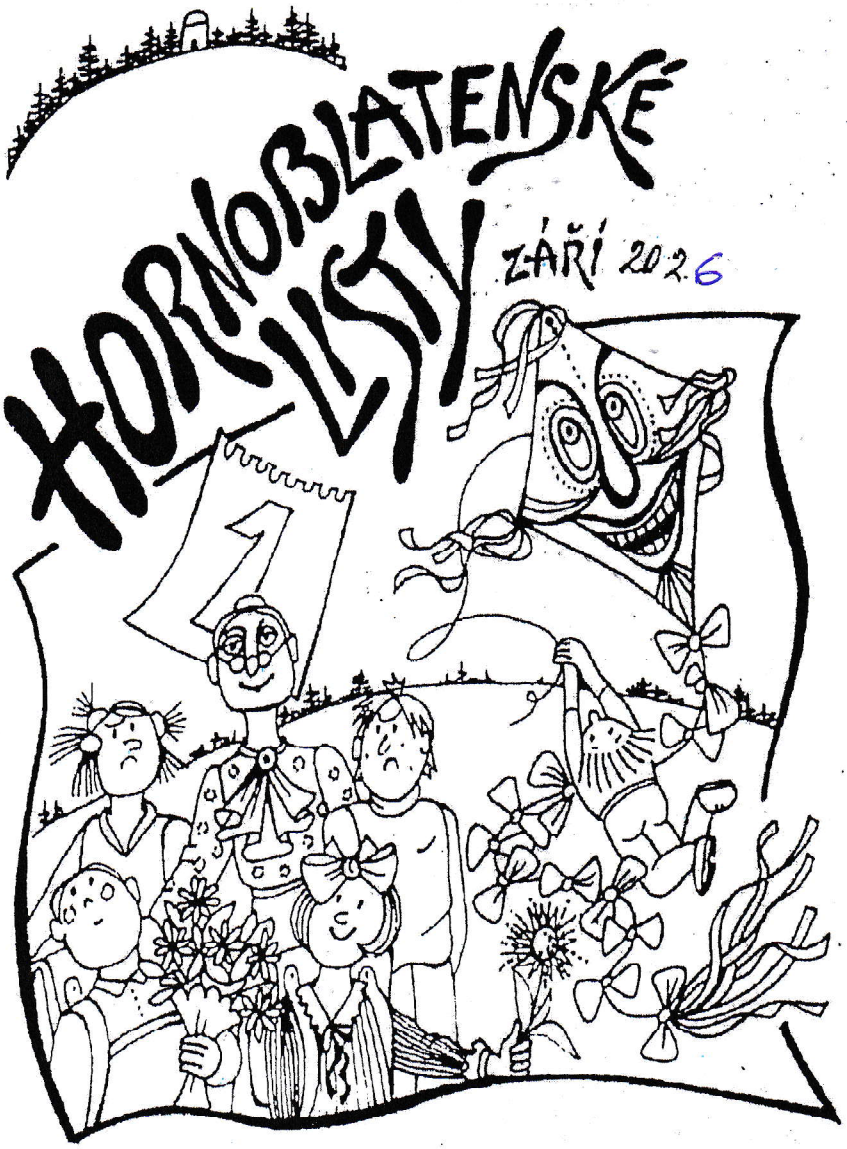
HORNOBLATENSKÉ LISTY

ZÁŘÍ 2026

Vážení spoluobčané, milí návštěvníci Horní Blatné,

léto se pomalu chýlí ke svému konci a naše krásné krušnohorské město se postupně začíná převlékat do barev nastávajícího podzimu. Srpen bývá časem prázdnin, setkávání, výletů a odpočinku. Září pak přináší návrat k pravidelnému rytmu života, první chladnější rána a neopakovatelnou atmosféru podzimních Krušných hor.

Horní Blatná je městem s bohatou historií, ale především místem, kde žijí lidé, kteří vytvářejí jeho současnou podobu. Každodenní život zde netvoří jen velké události, ale i obyčejná sousedská setkání, práce pro město, péče o domovy a zahrady, procházky okolní přírodou a chvíle, kdy se můžeme zastavit a uvědomit si, jak výjimečné místo máme kolem sebe.

V tomto dvojčísle se ohlédneme za srpnem, připomeneme si významnou událost spojenou s hornoblatenskými hasiči, podíváme se do historie našeho města a společně přivítáme září – měsíc, který do hor přináší první skutečný dotek podzimu.

Přejeme Vám příjemné čtení, klidné dny a mnoho důvodů k radosti.

🚒 SRPEN VE ZNAMENÍ HORNOBLATENSKÝCH HASIČŮ

160 let tradice, pomoci a odvahy

Jednou z významných událostí letošního léta byly **oslavy 160 let od založení Sboru dobrovolných hasičů Horní Blatná**. Takové výročí je krásnou příležitostí uvědomit si, jak dlouhou a důležitou tradici dobrovolní hasiči v našem městě mají.

Sto šedesát let je úctyhodná doba. Za touto tradicí stojí mnoho generací lidí, kteří byli připraveni pomáhat druhým, chránit majetek i životy a v případě potřeby neváhat přiložit ruku k dílu. Dobrovolní hasiči nejsou jen součástí historie. I dnes představují důležitou součást života obce a jejich práce si zaslouží naši úctu a poděkování.

Hasičský sbor je zároveň symbolem sousedské sounáležitosti. Právě v menších městech a obcích je tato vzájemná pomoc často velmi důležitá. Člověk ví, že v těžké chvíli není sám a že jsou zde lidé, kteří jsou ochotni pomoci.

Všem současným i bývalým členům SDH Horní Blatná patří velké poděkování za jejich práci, čas, odvahu a ochotu pomáhat.

NAŠE HORNÍ BLATNÁ – MĚSTO S VLASTNÍM CHARAKTEREM

Horní Blatná patří mezi místa, která člověka nezaujmou jen na první pohled, ale postupně si ho získávají svou atmosférou. Historické centrum, okolní lesy, horský vzduch a krajina Krušných hor vytvářejí prostředí, které má své kouzlo v každém ročním období.

V létě zde návštěvníci vyhledávají především přírodu, pěší výlety a cykloturistiku. Na podzim se krajina mění v pestrou paletu barev a přichází období, kdy jsou lesy krásné, ale zároveň tiché a klidné.

Mnozí z nás berou pohled na naše město jako samozřejmost. Někdy je ale dobré zastavit se na náměstí, projít se známou ulicí nebo se podívat na střechy domů a uvědomit si, že žijeme na místě s mimořádnou historií.

Horní Blatná není jen bodem na mapě. Je to domov.

Srpen a září patří v horách k nejkrásnějším měsícům roku. Letní vedra postupně ustupují a přicházejí příjemnější dny, které přímo vybízejí k procházkám.

Ranní mlhy nad krajinou, rosa na loukách a první žluté listy nám připomínají, že příroda se pomalu připravuje na další roční období. V lese začíná období, které mají rádi houbaři, fotografové i všichni, kteří hledají klid.

Příroda kolem Horní Blatné je krásná, ale zaslouží si také naši ohleduplnost. Při výletech nezapomínejme:

- **odnášet si odpadky zpět domů,**
- **respektovat les a jeho obyvatele,**
- **nerušit zbytečně zvěř,**
- **pohybovat se ohleduplně po cestách a stezkách,**
- **chránit místa, která chceme zachovat i pro další generace.**

Někdy není potřeba cestovat daleko. Stačí se vydat za město a zjistit, že krásný výlet začíná doslova za našimi dveřmi.

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM :

26.09.2026, v sobotu, od 08.00

SVOZ OBJEMNÉHO ODPADU Z DOMÁCNOSTÍ - HROMÁDKY

Hromádky objemného odpadu budou odvezeny od jednotlivých objektů, zpravidla z místa kde jsou obvykle přistaveny popelnice ke svozu.

Co lze na HROMÁDKY odkládat (co bude odvezeno):

Lina a koberce – svázané do balíku, matrace, lyže, sáňky, objemné bedny- prázdné, krabice od domácích přístrojů - prázdné, apod., Nábytek – pohovky, křesla atd.

Nábytek, musí být rozebrán na jednotlivé díly, musí být uložen zvlášť spolu s ostatním dřevěným odpadem / bez plastových prvků, bude odvezen zvlášť.

Nadrozměrný plastový odpad lze uložit u kontejnerů – žlutých, bude odvezen při pravidelném svozu

Nebudou odvezeny hromádky mimo stanoviště popelnic a od nemovitostí jejichž majitelé nejsou zapojeni v systému svozu komunálního odpadu města !

Kovový odpad je možno uložit odděleně.

Co na HROMÁDKY nepatří ???

(co nebude odvezeno):

Nebezpečný odpad *(barvy, ředidla, baterie, chemikálie, zářivkové trubice, lednice, televizory, elektroodpad atd.),* ***stavební suť, stavební odpad, zemina, uliční smetky, shrabky ze zahrad, odpad z likvidace autovraků, pneumatiky, tříděný komunální odpad, papír, petlahve, sklo, pytle a krabice naplněné drobným odpadem.***

Nábytek, který není rozložen na jednotlivé díly.

Svoz se netýká PO a PFO, a občanů kteří nejsou zapojeni do systému svozu komunálního odpadu města.

UPOZORNĚNÍ OBČANŮM :

26.09.2026, v sobotu, od 09.00 do 10.00

Jako každoročně, i nyní se uskuteční sběr nebezpečného odpadu.

Nebezpečným odpadem se podle zákona rozumí :

- Olověné akumulátory, zářivky, elektronický odpad, obaly se zaschlými barvami, lepidly, tmely, odpady, mající vlastnosti :

výbušnost, oxidační schopnost, vysokou hořlavost, dráždivost, škodlivé zdraví, toxicita, karcinogenita, žíravost, infekčnost, teratogenita, mutagenita, ekotoxicita

Stanoviště vozidla bude na dvoře za MÚ, kde lze nebezpečný odpad předat v den svozu !

LESY ČESKÉ REPUBLIKY,
státní podnik
www.lesycr.cz

LESY ČR

POZVÁNKA

Dovoluji si Vás co nejsrdečněji pozvat na akci pro širokou veřejnost **Den lesů nové generace.**

Celostátní lesnická akce se bude konat v sobotu 3. října 2026 od 10 do 16 hodin na 7 místech v ČR zároveň. Den lesů nové generace se uskuteční na místech, kde nás lidé přišli podpořit a společně s námi sázeli nové lesy. V říjnu se vrátíme na stejná místa, kde jsme obnovili les i krajinu. Přijďte se podívat, jak dnes vypadají lesy nové generace.

Datum a místo konání: 3. října 2026, Blatenský vrch – Vlčí Jámy, (GPS 50.3944500N, 12.7852047E) **od 10 hodin.**

Bližší informace naleznete na webových stránkách **www.sazimelesynovegenerace.cz.**

Těším se, že svou přítomností vyjádříte podporu lesům nové generace.

S pozdravem

Ing. et Ing. Miroslav Šulitka
ředitel Oblastního ředitelství západní Čechy

#sázímelesynovégenerace

3. ROČNÍK SRAZU
AUTO MOTO VETERÁNŮ
V MERKLÍNĚ U KARLOVÝCH VARŮ

★ V SOBOTU 19.09.2026 OD 10 HODIN ★

★ REGISTRACE: hozap@seznam.cz ★

NA CO SE TĚŠIT:

- ★ spanilá jízda Merklín – Hroznětín – Bystřice a zpět
- ★ jízda ve starém autobuse Karosa LC735
- ★ zábavné motoristické hry
- ★ skákací hrad
- ★ občerstvení
- ★ soutěž o nejhezčí auto a motorku
- ★ soutěž o nejlepší zvuk evropských i amerických aut
- ★ koncert skupiny „Zbažin band“
- ★ bohaté ceny

★ ★ ★ ★ ★

ZBAŽIN BAND

SPONZOŘI:

OBEC MERKLÍN

Karlovarský kraj

Vyhodnocení volebního období 2022 až 2026

2023 :

- *Odvrácena hrozba s instalací Fotovoltaiky v k.ú. Horní Blatná*
- *Podána žádost na dotaci na tvorbu Projektové dokumentace na parkoviště v ul. Lesní a Komenského / dokončeno v roce 2026*
- *Rekonstrukce komunikací Tovární a na Blatech – podpořeno získáním dotace ve výši 2 000 000,- Kč*
- *Zahájena úprava návrhu Územního plánu (převod od jednotných standardů), získána dotace 130 000,- Kč – není dokončeno*
- *Ve spolupráci s obcí Svazku Bystřice zajištěna lékařská služba v Perninku*
- *Přijato usnesení o zahájení rekonstrukce ulice Vančurova*
- *Zahájeno jednání s NPÚ o možnosti rozšíření expozice Muzea*
- *Podána žádost o dotaci na kompostéry a štěpkovač*
- *Provedena rekonstrukce veřejného osvětlení v ul. Bezručova*
- *Poskytnut finanční příspěvek Římskokatolické farnosti na opravu střechy kostela*
- *Krušnohorská lyžařská magistrála – finančně podpořena údržba a úprava – využita i dotace Karlovarského kraje*
- *Cyklobus – finančně podpořen provoz*

2024 :

- *Zahájeno jednání týkající se zajištění havarijního stavu č.p. 118*
- *Nátěry dřevěných prvků a nezbytné opravy rozhledny na Blatenském vrchu*
- *Úpravy cestiček na místním hřbitově*
- *Přiznána dotace z Ministerstva pro místní rozvoj na výstavbu parkoviště ve výši 5 634 066,61 Kč*
- *Přiznána dotace od Karlovarského kraje na výstavbu parkoviště ve výši 2 000 000,- Kč*

- *Provedena výměna stožárů veřejného osvětlení ze tří stran náměstí a provedena rekonstrukce veřejného osvětlení v ul Vančurova – dotace od Karlovarského kraje ve výši 750 000,- Kč*
- *Z dotace Ministerstva pro životní prostředí získány kompostéry a štěpkovač*
- *Cyklický nátěr a běžné opravy na střeše č.p. 127 – Muzeum – podpořeno dotací Ministerstva kultury*
- *Dokončena rekonstrukce komunikace Vančurova, podpořeno dotací Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 2 684 198,55 Kč*
- *Liga odpadů – v soutěži se město umístilo na třetím místě v rámci Karlovarského kraje ve sběru tříděných složek odpadu*
- *Provedena oprava vzlínající vlhkosti v prostorách Muzea*
- *Krušnohorská lyžařská magistrála – finančně podpořena údržba a úprava – využita i dotace Karlovarského kraje*
- *Cyklobus – finančně podpořen provoz*

2025 :

- *Podána žádost na dotaci na torbu Projektové dokumentace na zajištění budovy č.p. 118*
- *Provedena rekonstrukce komunikace II. Odboje – podpořeno dotací Karlovarského kraje ve výši 2 000 000,- Kč, rekonstrukce spojena s výměnou dešťové kanalizace a s přípravou na instalaci veřejného osvětlení*
- *Ve spolupráci s místními občany zajištěno vyčištění koupaliště*
- *Cyklický nátěr a běžné opravy na střeše č.p. 127 – Muzeum – podpořeno dotací Ministerstva kultury*
- *Dokončena výstavba parkoviště*
- *Zajištěna pracovnice do místního Infocentra*
- *Liga odpadů – v soutěži se město umístilo na třetím místě v rámci Karlovarského kraje ve sběru tříděných složek odpadu*

- *Krušnohorská lyžařská magistrála – finančně podpořena údržba a úprava – využita i dotace Karlovarského kraje*
- *Cyklobus – finančně podpořen provoz*
- *Poskytována sleva nepracujícím seniorům na obědy v ZŠ*

2026 :

- *Prováděna rekonstrukce části komunikace Luční spojená s rekonstrukcí dešťové kanalizace a veřejného osvětlení – podpořeno dotací od Karlovarského kraje ve výši 500 000,- Kč*
- *Pokračování na tvorbě projektové dokumentace – zajištění havarijního stavu budovy č.p. 118*
- *Objednána studie a projektová dokumentace na rozšíření expozice Muzea - podpořeno dotací od Karlovarského kraje ve výši 200 000,- Kč*
- *Dokončena projektová dokumentace na výstavbu parkovišť v ul. Lesní a Komenského*
- *Zakoupen stojan OX Point - podpořeno dotací od Karlovarského kraje ve výši 600 000,- Kč (dotace spojena s rekonstrukcí veřejného osvětlení)*
- *Provedena rekonstrukce veřejného osvětlení v ul. Havířská - podpořeno dotací od Karlovarského kraje*
- *Aktivně projednávána změna Územního plánu*
- *Poskytnut finanční dar Římskokatolické církvi na nezbytnou opravu střechy kostela*
- *Opravena část ohradní zdi hřbitova – západní strana – podpořena dotací Ministerstva kultury ve výši 200 000,- Kč*
- *Opravena část ohradní zdi hřbitova do ulice Jiráskova*
- *Liga odpadů – v soutěži se město umístilo na druhém místě v rámci Karlovarského kraje ve sběru tříděných složek odpadu*
- *Probíhá jednání o zřízení zubní ordinace v Perninku za finanční spoluúčasti města ???*

- *Zadána tvorba projektové dokumentace, která by měla vyřešit parkování v rámci města Horní Blatná*
- *Zahájena tvorba projektové dokumentace na zasíťování území města optickým kabelem / zajištěna dotace 100 %*
- *Zajištěna dotace od Ministerstva pro místní rozvoj na rekonstrukci učeben v rámci programu „Zvýšení kvality a dostupnost vzdělávání a rozšiřování znalostí a dovedností“*
- *Dotací Státního fondu životního prostředí podpořena výstavba „Přírodní zahrady – v ZŠ a MŠ Horní Blatná“, které budou v rámci projektu doplněny o přírodní, pěstitelské, badatelské a didaktické prvky podporující environmentální vzdělávání, biodiverzitu a zlepšení mikroklimatických podmínek v areálu školy. Dotace ve výši 378 737,28 Kč*
- *Krušnohorská lyžařská magistrála – finančně podpořena údržba a úprava – využita i dotace Karlovarského kraje*
- *Cyklobus – finančně podpořen provoz*
- *Poskytována sleva nepracujícím seniorům na obědy v ZŠ*

Realizace všech uvedených akcí se zdařila bez zadlužení města.

Co se nepovedlo :

- *Nájemní smlouva na nebytové prostory v č.p. 1*
- *Využití prostor hřbitovní Kaple dle uzavřené nájemní smlouvy / kulturní akce*
- *Dokončit dopravní značení omezující stání vozidel ve městě*
- *Dokončit projektovou dokumentaci na chodník v ul. Majakovská*
- *Dokončit chodník k místní škole ul. Komenského*
- *Vyřešit neplatiče poplatků městu za poskytování ubytování (z 55 ubytovatelů 5 nedokončených kontrol)*

Plány na další období :

- *Pokračovat s rekonstrukcí infrastruktury / komunikace, dešťová kanalizace, veřejné osvětlení, chodníky*
- *Kulturní památky / Muzeum, ohradní zeď hřbitova*
- *Zajistit financování odstranění havarijního stavu č.p. 118*
- *Věnovat se rozšíření expozice Muzea*
- *Vyhledat vhodný dotační titul a zajistit odbahnění nádrží v ul. Havířská a Hamerská*
- *Dokončit Územní plán města*
- *Ve spolupráci s T-MOBILE zajistit „optický kabel“ na území města*
- *Dořešit parkování v rámci Horní Blatné*

To vše bez zadlužení města.

Na pořízení projektové dokumentace na odstranění havarijního stavu domu č.p. 118 se finančně podílí Karlovarský kraj z programu

„NA PODPORU PŘÍPRAVY PROJEKTŮ OPRAVY A VYUŽITÍ KULTURNÍCH PAMÁTEK A PAMÁTKOVĚ HODNOTNÝCH OBJEKTŮ“

Na vytvoření ucelené architektonické studie interiéru Muzea v Horní Blatné se finančně podílí Karlovarský kraj z programu

„NA PODPORU PŘÍPRAVY PROJEKTŮ OPRAVY A VYUŽITÍ KULTURNÍCH PAMÁTEK A PAMÁTKOVĚ HODNOTNÝCH OBJEKTŮ“

Z programu „NA PODPORU JEDNOTEK SBORŮ DOBROVOLNÝCH HASIČŮ OBCÍ KARLOVARSKÉHO KRAJE“ byla pořízena „Elektrocentrála HERON“.

Údržba Krušnohorské lyžařské magistrály

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Podpora rozvoje a údržby veřejných zimních tras“.***

Oprava komunikace Luční probíhá s finančním příspěvkem Karlovarského kraje z programu

„NA PODPORU INFRASTRUKTURY PAMÁTEK ZAPSANÝCH NA SEZNAM SVĚTOVÉHO KULTURNÍHO A PŘÍRODNÍHO DĚDICTVÍ UNESCO“

Oprava části ohradní hřbitovní zdi byla spolufinancována Ministerstvem kultury České republiky v rámci „Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón“.

MINISTERSTVO KULTURY

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Zakoupení samoobslužného boxu OX POINT / elektronická úřední deska a související veřejné osvětlení

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Obnovy venkova 2025 - 2028“.***

Stopovací zařízení pořízeno s finančním příspěvkem Karlovarského kraje v rámci programu „Podpora strojové techniky k rozvoji a údržbě veřejných zimních tras“.

Změna Územního plánu

je spolufinancována z rozpočtu Karlovarského kraje v rámci programu ***„Na podporu územně plánovací činnosti obcí“.***

Oslavy výročí 160 let od založení SDH Horní Blatná se konaly za finanční podpory :

Karlovarského kraje

Místní akční skupiny Krušné hory o.p.s.

Montanregionu Krušné hory – Erzgebirge o.p.s.

MONTANREGION KRUŠNÉ HORY - ERZGEBIRGE, O.P.S.

Sdružení Centrální Krušnohoří

A

Svazku obcí Bystřice

SVAZEK OBCÍ • MIKROREGION BYSTŘICE

Požární ochrana v horním městě Platten

Požární ochrana v horním městě Platten

Městské domy byly až do 18. století ze dřeva. Teprve později vznikala kamenná přízemí, která si ale mohli dovolit jen lépe situovaní stavebníci. Střecha byla ze šindele nebo ze slámy. Nebezpečí, že vypukne požár, bylo proto velmi velké. Bylo proto přísně zakázáno chodit v domech, lázních, stájích nebo na ulici s hořícím světlem bez lucerny, se štěpinami nebo souno (borovým dřevem) jako světlem.

Bylo věcí městské rady, aby zajistila klid, pořádek a bezpečnost města, a proto byla odpovědná také za dobrou „požární řád“. Roku 1535 naléhal saský kurfiřt, aby se udržovala noční stráž proti ohni. Proto bylo povinností občanů každovečerně postavit hlídku. Od 70. let 16. století se stalo obvyklým tuto povinnost nahradit „strážním penízem“. Tím se člověk vyvázal z povinnosti, která připadala postupně každému, totiž v noci kvůli ohni držet hlídku. Městská rada proto najala zvláštního nočního hlídače; ten ve skutečnosti jen zastupoval občany, kteří byli k této čestné službě povinni. Strážní peníz činil pro každého občana 6 grošů. Někdy platili občané hlídače přímo. Ten pak svůj plat vybíral sám; činil 15 feniků za noc. Od roku 1596 vystupuje hlídač jako městský zřízenec. Dostává 7 grošů týdně a pravidelně každý rok jeden pár bot, „aby mohl o to ochotněji hlídat“ a „aby se mohl v zimě lépe zdržovat venku“. Hlídač musel na určených místech – na tzv. „hláskách“ – každé dvě hodiny zatroubit na roh, což bylo jakési kontrolní znamení, že je na svém místě.

Aby bylo město při vypuknutí požáru připraveno, musel každý občan udržovat v pořádku požární nářadí, které náleželo k jeho domu. Musel mít kožené vědra, háky, žebřík a dva dřevěné „kručky“ (kozy / podstavce). Komíny a ohniště musely být pečlivě hlídány, často čištěny a vybírány. Čtvrtletně kontroloval jeden radní spolu s „obecními mistry“ tato nařízení při obchůzce od domu k domu. Na nárožních domech musely být ohnivé pánve nebo lampy, které mohly být v případě potřeby opatřeny světlem („Geleucht“) a osvětlovat ulice. Vodní dozorce, resp. „trubní mistr“ dohlížel na vodu z městského potrubí a staral se o to, aby bylo při požáru vždy dostatek hasební vody.

Při vypuknutí požáru byl každý občan povinen poskytnout pomoc. Při ohni zvonil na poplach velký kostelní zvon a malý zvonek na radnici. Kdo zaslechl poplachový úder, musel okamžitě běžet k ohni a pomáhat. Starosta velel hašení. Pořádkovou službu vykonával městský slouha (městský dráb nebo „městský biřic“). Určitý hasičský sbor neexistoval. Museli se seběhnout všichni, kromě obyvatel čtyř nejbližších domů pod a nad ohněm. Ti hlídali své vlastní domy. Ostatní domy hlídaly ženy, děti a služebnictvo. Nosili vodu na půdy, bránili „létajícímu ohni“ (poletujícím jiskrám) a dávali pozor, aby se tam oheň neusadil. Existovalo nebezpečí, že se pod záminkou hašení vetřou cizí lidé do nehlídaných domů, aby kradli. To mělo být bdělostí zabráněno. Přestupky proti policejnímu řádu byly trestány pokutami, vězením a vypovězením z města.

Popel často vedl k nebezpečným lesním požárům („Brunsten“). Ale i úder blesku někdy způsobil lesní požár. Tak např. 18. května 1541 vypukly u Gottesgab ničivé lesní požáry, které museli hasit sedláci ze Stettel, Breitenbrunnu, Bockau a Aue. V létě 1550 byl v lesích velký požár a roku 1567 znovu velký oheň v lesích směrem k Jugel, nad lrrgangem, na Schneebergu a směrem ke Gottesgab. Privilegium, které Platten obdržel 30. července 1555 od krále Ferdinanda I., stanovovalo mimo jiné také to, že rychtář a rada mají vydat požární řád a další předpisy k udržení veřejného pořádku („Stejně tak má být po dobré úvaze a radě pořízen požární řád a jiné obecně užitečné opatření“). Přepad (přepad / přepadová voda) z potrubní vody vedené

do úředního domu směl být sveden na tržiště a ponechán k užitku obce. Těmto požadavkům rada města Platten vyhověla roku 1569, když v jednom starém radním protokolu čteme poprvé pod datem 15. října, že městská správa zřídila zvláštní požární ochranu: Ve čtyřech městských čtvrtích bylo určeno dohromady 16 mužů jako „rotní mistři“. Christophu Sommerschuhovi bylo uloženo, aby v případě požáru běžel se svou čtvrtí k strouhám před radnici. Nedostatek vody přinutil kolem roku 1644 k vybudování dvou velkých vodních nádrží v parcích. Roku 1659 se objevuje stopa požárního řádu. Roku 1667 bylo při příležitosti požáru domu Christofa Engelmannna rozhodnuto přivést do města příkop s vodou. V roce 1703 zavázala městská rada kominíka z Joachimstalu smluvně, aby jednou ročně čistil komíny, za což dostával ročně 8 zlatých. Dne 18. prosince 1759 byl uveden v život první požární řád, který platil ještě v polovině 19. století. Byl vypracován podle norem města Praha. Dne 22. srpna 1780 rozhodl městský orgán postavit u radnice malý domek pro stříkačku a u G. Ruhnera v Praze koupit hasičskou stříkačku za 450 zlatých. Byla to první stříkačka. Sloužila po mnoho desetiletí, až 14. ledna 1845 byla koupena menší stříkačka od dvorního zvonaře Bellmana za 360 zlatých. V zimě 1800 panoval tak velký mráz, že v Platten tekly jen čtyři potrubní vody a na panství téměř všechna voda ve studních zmrzla. Roku 1858 byl požární příkop v Dlouhé ulici zakryt.

Roku 1865 založil starosta F. X. Kolb hasičský sbor. Hasičská kronika Plattenu posouvá však tuto událost o rok později. Na straně 110 uvádí:

„Veden myšlenkou, že je povinností každého chránit majetek svého bližního před nebezpečím, zvláště před nebezpečím, které člověka může zasáhnout náhle a nepřipraveného, jakým je oheň, a naplněn přáním vzdorovat těmto nebezpečím, přispěchat bližnímu v těžkých hodinách nebezpečí na pomoc a společnými silami poskytnout pomoc, spojilo se v měsíci dubnu 1866 několik statečných mužů, aby svou myšlenku – založit hasičský spolek – uvedli ve skutečnost. Byli to pánové: Anton Kolb, Josef Kolb, Karl Rich. Kerl, Franz Sandig, Wenzel Ziener a Wenzel Schlosser. Zvláště Anton Kolb dal jako střelecký kapitán podnět k tomu, aby se ze střelecké kompanie vytvořil hasičský sbor, od této myšlenky se však opět upustilo.“

Uvedení pánové požádali poté starostenský úřad v Plattenu o podporu v této věci a obec vydala následující výzvu obyvatelstvu:

„Je první a největší povinností obce chránit majetek svých členů před nebezpečími, která mohou vést k jeho zničení. Nejstrašnější a nejbezprostřednější je nebezpečí ohně. Objevuje se na každém místě a v každou hodinu hrozivě, a může být zmírněno a odstraněno jen tehdy, když se mu dobře vyzbrojeni postavíme vstříc. Jen pravidelným bojem lze krotit nezkrotný živel a to je možné pouze prostřednictvím vycvičených tělocvičných hasičských sborů, které umějí najít správný bod útoku ohně a „zahnat jej krok za krokem na útěk“.

Dobrovolné tělocvičné hasičské sbory mají být heslem všech obcí; dobrovolné tělocvičné hasičské sbory mají být ochranou a štítem, pod nímž je majetek bezpečně uložen. Ve většině obcí již tyto spolky existují. Bylo by velmi žádoucí, aby i v naší obci byly uvedeny v život tělocvičné hasičské sbory, a je vysloveno jediné přání, aby do tohoto spolku vstoupilo co nejvíce lidí, a proto žádám všechny, kteří jsou ochotni připojit se, aby se zapsali na tento seznam.
Starostenský úřad Platten, 23. května 1866
Starosta F. X. Kolb v. r.“

Na základě této výzvy se do seznamu zapsali pánové Johann Thiel, Josef Braun, Johann Kolb, S. Herold, Kosmas Thiel, Wenzel Kolb, Elias Pfob, Eduard Schlögl, Johann Schlögl, Franz

Möller, Josef Meinelt, Anton Möller, Ferdinand Stark, Johann Korb, Andreas Sadler, Julius Kolb, Josef Englert, Franz Schubert, Johann Schott, Anton Sadler, Anton Kaiser, Wilhelm Schreiber, Josef Hahn, Franz Geier, Xaver Behr, Johann Posselt, Wenzl Felber, Wenzl Oczenaschek, F. Karl Hammer, Wenzl Buchheim, Johann Fischbach, Franz Ruscher, A. Rauscher, Johann Ziener, Josef Fellinghauer, Franz Schippl, Johann Hahn, Johann Fuchs, Engelbert Seifert, Anton Leibelt, Erasmus Basler, Filipp Schippl, Johann Kaiser, Josef Lorenz a Josef Eigler a oznámili svůj vstup do nově zakládaného hasičského spolku.

Představenstvo

Na následující schůzi zvolili tito pánové z vlastních řad vedení spolku, a to Wenzela Schlossera za předsedu, Josefa Kolba za tělocvičného vedoucího, Karla Richarda Kerla za pokladníka a Franze Sandiga za věcného správce. Jednatelem byl Eduard Klemm, který později v měsících listopadu a prosinci 1890 na podnět Kosmase Glatze z 22. 2. 1889 založil spolkovou kroniku. Jednateli pozdější doby byli Adolf Link (od 1891), Josef Korb (1893), Josef Buchwald (–1903), Ernst Sandig (od 2/1903), Josef Behr (1907), Karl Hahn (1909), Anton Ruscher (od 1911) a Josef Knauschner (od 1928).

Kvůli neshodám mezi velitelem Johannem Grimmem a spolkovým kapelníkem Johannem Korbem (šlo o stavbu domku pro stříkačku) odstoupil velitel na schůzi 13. 9. 1886 ze své funkce. Do příští schůze vedl záležitosti spolku jeho zástupce Adolf Thiel. Na této schůzi 16. 1. 1887 byl tento definitivně zvolen velitelem.

V červnu 1912 se velitel Adolf Thiel a jeho zástupce H. Schmuck a také vedoucí lezeckého oddělení F. Dörr vzdali svých funkcí poté, co při defilé o Božím těle 6. června pochodovala spolková kapela před střeleckým sborem a ne před hasiči. Na narychlo svolané hlavní valné hromadě na 12. června, která se konala za přítomnosti prvního radního A. Waltesche, přijal předseda po někdy vzrušené výměně názorů usnesení poslat k dotyčným pánům deputace, aby je přiměly vzít své odstoupení zpět. To se také stalo. Znovunastolený mír však patrně nebyl příliš stabilní, protože na hlavní valné hromadě 5. ledna 1913 už Adolf Thiel nekandidoval a novým hlavním velitelem se stal učitel Johann Fischer.

Různé negativní zkušenosti přiměly hlavního velitele Fischera roku 1927 k odstoupení. Hlavní valná hromada 29. října 1927 probíhala odpovídajíc tomu velmi bouřlivě a přinesla další rezignace, zejména vedoucího oddělení stříkaček Martina Thiela. Aby se zabránilo dalším sporům a škodám na spolku, prohlásil se hlavní velitel Fischer po určitých vysvětleních ochotným zůstat v čele spolku až do hlavní valné hromady v lednu 1928.

Na hlavní valné hromadě 8. ledna 1928 bylo pak zvoleno následující vedení spolku: Martin Thiel – hlavní velitel, Josef Geier – zástupce velitele, Franz Rauscher – vedoucí lezeckého oddělení, Hans Heinzl – vedoucí oddělení stříkaček, Anton Ruscher – výstrojní mistr, Josef Knauschner – jednatel, Franz Schulz – vedoucí zdravotního oddělení. Za „rotační“ velitele, resp. jejich zástupce byli zvoleni: Josef Stocklow, zástupce Franz Englert, Hermann Lorenz, zástupce Josef Zinner, Ernst Meißl, zástupce Ludwig Rauscher, Johann Fischer ml., zástupce Hans Neudert, Franz Waldhütter, zástupce Josef Sadler. Na mimořádné hlavní valné hromadě 11. března 1928 byli za velitele rot zvoleni: pro zdravotní oddělení Josef Buchwald, pro záložní družstvo Daniel Hahn.

1. května 1928 ztratil spolek čestného hlavního velitele Adolfa Thiela, který sloužil v plattenském sboru plných 56 let. Pohřbu se zúčastnil plattenský sbor v plném počtu a

sousední sbory s delegacemi. Svazový předseda Sotz na hrobě ocenil nesčetné zásluhy zesnulého.

2. května 1936, čtyři týdny před šedesátým výročím založení sboru, složil Martin Thiel svou funkci hlavního velitele. Na mimořádné valné hromadě 20. července 1936 byl Hans Heinzl zvolen novým hlavním velitelem.

Stanovy spolku – Stanovy

Vedení nového spolku vypracovalo 26. dubna 1867 stanovy a předložilo je na spolkové schůzi, která se konala 26. května 1867. Ve 42 paragrafech upravovaly účel a uspořádání, vstup a vystoupení, organizaci a práva a povinnosti výboru, vnitřní uspořádání, čestný soud, tresty, dozorové právo a zrušení spolku.

Turnerský a zároveň hasičský spolek v Plattenu má za účel podporovat tělesný a duševní výcvik svých členů a poskytovat pomoc při vypuknutí požáru jak v Plattenu, tak v nejbližších obcích (§ 1). Spolek, který má své sídlo v Plattenu, se skládá z turnerů, kteří jsou zároveň hasiči, dále z přátel tělocviku a čestných členů (§ 2). Členem spolku se může stát každý ctihodný muž z Plattenu a z nejbližšího okolí, který dovršil 18. rok života. Osoby, které nejsou plně svéprávné, však potřebují ke vstupu souhlas svých zákonných zástupců (§ 3). Jako přátelé tělocviku jsou přijímáni ti, kteří nejsou nakloněni vstupu k hasičům, kteří však pak musí platit vyšší týdenní příspěvek, pokud nepatří k místní střelecké kompanií (§ 4). Za čestné členy může spolek jmenovat muže, kteří si získali zásluhy o spolkové cíle (§ 6). Vystoupení ze spolku je členům kdykoliv volně dovoleno (§ 8).

Vedení a správu spolku má na starosti předsednictvo složené ze čtyř členů. Jsou jimi: 1. předseda, 2. tělocvičný vedoucí zároveň mluvčí a zapisovatel, 3. pokladník a 4. věcný správce. Členy výboru jsou zároveň také vůdci družstev („Zugführer“), volení v jednotlivých hasičských odděleních (§ 11). Výbor i vůdci družstev jsou členy spolku voleni každý rok znovu. Funkční období trvá od 1. ledna do 31. prosince (§ 12). Do výboru mohou být voleni jen ti členové, kteří jsou plně svéprávní (§ 15). Předsedou musí být vždy některý z obecních představitelů obce Platten (§ 17). Zastupuje spolek a vede veškerou agendu spolku, pokud se netýká účetnictví (§ 19). Pokladník má po každém čtvrtletí podávat výboru zprávu o stavu pokladny a po skončení správního roku předložit účetní uzávěrku (§ 20).

Na úhradu spolkových výdajů platí turneři, kteří se zavázali ke službě u hasičů, po 4 krejcarech týdně, přátelé tělocviku, kteří odmítají vstup k hasičům, 20 krejcarů týdně, žáci tělocviku, kteří se učí cvičit, 10 krejcarů týdně. Příspěvky se mají odvádět každou sobotu příslušnému vůdci družstva.

Hasičský oddíl byl rozdělen na 3 části: a) lezeckou, b) vyklízecí a c) stříkací (§ 31). Na spolkové schůzi 4. 12. 1870 byl oddíl rozdělen do 5 družstev.

Turnerský a zároveň hasičský spolek si vyhrazuje právo své stanovy podle potřeby měnit. K tomu je třeba vyžádat si zemské úřední schválení (§ 40). V případě rozpuštění spolku rozhoduje poslední valná hromada absolutní většinou hlasů o použití spolkového majetku. K usnesení o rozpuštění spolku je nutná přítomnost tří čtvrtin členů a souhlas dvou třetin přítomných. Hotovost a peníze získané prodejem tělocvičného nářadí připadají, pokud nebude nalezeno jiné využití, plattenskému chudinskému fondu (§ 41).

Tyto spolkové stanovy byly 26. dubna 1867 podepsány 32 členy: Wenzl Schlosser (předseda), Josef Anton Kolb, C. Richard Kerl, Franz Waldhütter, A. J. Rauscher, Franz Sandig, Johann Hanikl, Karl Hammer, Johann Ruscher, Karl Zinner, Eduard Schlegl, Josef Eigler, Wenzl Zinner, Franz Schöniger, Wilhelm Schreiber, Anton Mittelbach, Wenzl Zinner, Josef Meinelt, Franz Ruscher, Xaver Behr, Johann Kraus, Johann Zinner, Franz Schreider, Josef Fellinghauer, Franz Schubert, Johann Schott, Johann Hahn, Franz Ullmann, Andreas Schubert, Johann Harzer, Johann Posselt a Emanuel Fischer. Stanovy byly 16. června 1868 schváleny dozorčím úřadem v Praze.

25. května 1876 byl pro Království české vydán požárně-policejní řád. Na základě toho upravil hasičský spolek 10. března 1885 své stanovy, přizpůsobil je novému zákonu a 5. května je zaslal c. k. místodržitelství ke schválení. Nové stanovy obsahovaly v 28 paragrafech ustanovení o účelu (§ 1), prostředcích (§ 2), členství (§ 3), svazovém právu (§ 4), přijetí do spolku (§ 5), právech členů (§ 6) a jejich povinnostech (§ 7), odznacích (§ 8), vystoupení (§ 9), vyloučení (§ 10), správě hasičského sboru (§ 11), valné hromadě (§§ 12–15), volbách (§ 16), správě hasičského sboru (§§ 17–20), velení (§ 21), schůzi družstva (§ 22), veliteli (§§ 23–24), písemnostech (§ 25), trestech (§ 26), rozhodčím soudu (§ 27) a rozpuštění spolku (§ 28). Pod číslem 50387 přišlo 7. července 1885 z c. k. místodržitelství místnímu spolku schválení stanov. Od té doby nesl spolek název „Dobrovolný hasičský sbor Platten“.

Důležité body nové stanovy: § 1 – účel: Dobrovolný hasičský sbor v Plattenu má za účel, při výkonu pravomoci, která mu byla obcí svěřena, chránit při požárním nebezpečí život a majetek obyvatel pomocí uspořádané součinnosti a plně vyhovovat všem ustanovením zákona z 25. května 1876, jímž byl vydán požárně-policejní řád pro Království české. § 3 – členství: Hasičský sbor v Plattenu se skládá a) z činných, b) z podporujících a c) z čestných členů. Činní členové se rozdělují do oddělení a tato do družstev.

Každý činný člen je povinen stiskem ruky veliteli přísahat, že bude svědomitě plnit své povinnosti, řídit se stanovami a služebním řádem, prokazovat veliteli bezvýhradnou poslušnost a zachovávat přísnou vojenskou disciplínu. Činní členové mají podle okolností odvádět ročně 5 nebo 10 krejcarů do podpůrné pokladny. Podporující členové se zavazují k ročnímu příspěvku 60 krejcarů (§ 7). Každý činný člen je oprávněn nosit ve službě i mimo službu hasičský odznak dle své funkce (§ 8).

Volba velitele, jeho zástupce, jednatele, vedoucího lezeckého oddělení, vedoucího oddělení stříkaček, výstrojního mistra a vůdců družstev probíhala na dva roky (§ 16). Na valné hromadě 9. ledna 1898 bylo rozhodnuto, že volby se napříště budou konat prostou většinou hlasů. Velení („Kommando“) se skládá z velitele, jeho zástupce, jednatele a vedoucích oddělení (§ 21). Velitel, nebo v jeho nepřítomnosti jeho zástupce, předsedá a zastupuje hasičský sbor podle § 42 požárního řádu (§ 23). Rozpuštění hasičského sboru se děje usnesením valné hromady. Stávající majetek a inventář připadá obci Platten k spravování pro budoucí dobrovolný hasičský sbor (§ 28).

Plattenský hasičský spolek byl od 6. ledna 1878 členem Joachimsthalerského okresního hasičského svazu. Na valné hromadě 6. ledna 1894 bylo jednomyslně rozhodnuto o vystoupení z okresního svazu Joachimsthal a o vstupu do „Hasičského svazu Středního Krušnohoří“ v Bärensteinu. Hasičský spolek Platten v tomto svazu vedl číslo 90.

Členové

Hasičský spolek musel v počátečních letech bojovat o své bytí. Na spolkové schůzi 11. dubna 1869 oznámilo vedení spolku, že od založení klesl počet členů na 26. Proto bylo určeno, že žádný člen nesmí z klubu vystoupit před uplynutím 3 let, leda z důležitých důvodů, o nichž však mělo rozhodnout místní starostenské úřad. Roku 1870 byl spolek pak téměř zaniklý.

Kvůli této nepříznivé situaci vydalo vedení spolku 3. října 1871 výzvu obyvatelstvu Plattenu, aby do spolku vstoupili jako přispívající členové. Čtvrtletní příspěvek byl stanoven na 15 krejcarů. Výzva měla úspěch a na konci roku 1871 měl spolek 138 členů, z toho 73 činných, 61 přispívajících a 4 čestné. Na konci roku 1896 měl spolek 116 činných, 79 přispívajících a 21 čestných členů; na konci roku 1899 118 činných a 62 přispívajících; na konci roku 1929 116 aktivních, 10 záložních, 9 invalidních, 1 na dovolené, 65 přispívajících a 24 čestných členů a roku 1936 měl spolek 146 činných, 60 přispívajících a 51 čestných členů.

Ačkoliv spolek nikdy neměl nadměrně mnoho členů, stávalo se, že museli být jednotliví členové kvůli nesprávnému chování vyloučeni. Tak muselo už roku 1871 kvůli zanedbávání povinností spolek opustit 17 členů.

Na začátku první světové války 27. července 1914 musela velká část členů sboru nastoupit vojenskou službu, jiní byli povoláni jako zeměbrana nebo k pevnostním pracím, takže zůstalo asi jen 20 % členů – staří a neschopní služby. Případnému požáru se proto muselo čelit s velkou obavou. Za zcela nejhorších poměrů musel spolek bojovat zejména ke konci války. Staří členové byli kvůli hladomoru neschopní služby, takže při pohřbu manželky jednoho člena a dvou hasičů musel dokonce sám velitel nést rakev.

Z členů sboru padl Hans Heinzl v září 1914 v Srbsku, Ferdinand Behr zemřel v listopadu 1914 v Srbsku, Anton Zinner zemřel 1915, Anton Jakob padl 1915 v Rusku, Anton Dvořák padl v srpnu 1916 v Itálii, Franz Heinrich zemřel v srpnu 1916. Nezvěstnými zůstali Josef Schmuck, Anton Faßmann, Karl Ullmann a Josef Herkner. Ze zajetí se vrátili Josef Kolomanitsch, Johann Kraus, Johann Knauschner, Jakob Soff, Ferdinand Streibelt, Ernst Meißl a Josef Behr. V listopadu a prosinci 1918 se vrátili domů poslední kamarádi z fronty; sklíčení, zneuctění, někteří invalidní. Vlasti, za kterou bojovali, byla zradou rozbita.

Roku 1919 ztratil spolek kvůli vystěhování několik členů. Spolkový život trpěl následky války. Idealismus a ochota k podřízení se většině členů chyběly, takže velení nemělo lehkou úlohu, pokud mělo v hodině nebezpečí pomoci.

Roku 1929 zemřel poslední žijící zakládající člen Franz Ruscher.

Stav pokladny a dary

Hasičský spolek Platten musel i finančně neustále bojovat o přežití a byl odkázán na členské příspěvky, loterie a dary. Zpravidla udělovali jmenovaní čestní členové více či méně významné dary. Sám rakouský císař František Josef I. poslal sboru 13. března 1874 částku 100 zlatých. Po zavedení požárního pojištění poskytovaly dotace také pojišťovny, pokud sbor odváděl dobrou práci.

Stav spolkové pokladny činil k 31. prosinci 1869 40 zlatých a 34 krejcarů, hodnota inventáře 280 zlatých. K 31. prosinci 1895 je poprvé zmíněn pohřební fond se stavem 29,94 zlatých. K 31. prosinci 1899 byl „mantlový fond“ s 200,12 zlatými, „hasičský fond“ s 293,78 zlatými a fond na stavbu domu pro lezce („Steigerhaus“) se 161,40 zlatými. Roku 1899 proběhla měnová reforma a k 31. prosinci 1900 činila hotovost v pokladně 560,96 koruny, v mantlovém fondu 698,18 koruny, v hasičském fondu 753,24 koruny a ve fondu na stavbu domu pro lezce 335,68 koruny.

Když roku 1908 jistý Johann Beer zneužil všeobecnou důvěru obyvatelstva, vzdal se i hasičský spolek 15 % svého kapitálu, aby zabránil konkurzu plattenské spořitelny. Hasičská pokladna byla zasažena částkou 211 korun 95 haléřů.

Inventář

Roku 1869 vyhořelo 13 domů. To byl pro spolek vnější podnět k pořízení dvou nových hasičských stříkaček, a to čtyřkolové z Chemnitzu za 800 zlatých a dvoukolové za 200 tolarů. V následujících letech byl spolkový inventář dále doplňován. Přibyly lezecké lampy, záchranná plachta, pokojové háky, „šautly“ (lopaty) a ruční pily.

Jako další se plánovala stavba domu pro lezce a domu pro stříkačky. Proto požádal spolek 9. června 1874 obec o bezplatné přenechání parcely č. 96 ke stavbě domu pro lezce, což starostenský úřad 15. června 1875 také schválil. Stavba tohoto domu však zřejmě nikdy neproběhla. 5. dubna 1887 přenechalo střelecké těleso hasičům pozemek vedle kuželny u střelnice za roční nájem 5 zlatých na dobu 10 let pro stavbu lezecké stěny.

Po vybudování nové školní budovy roku 1900 požádal hasičský sbor obecní zastupitelstvo o přenechání schodiště nové školy pro lezecký výcvik a přilehlého volného prostoru pro školící cvičení. Obec žádosti vyhověla a tak bylo mnohaleté úsilí o získání cvičného domu pro lezce splněno bez nákladů pro spolek. Tím se stal pro spolek zbytečným i prostor u střelnice a vedení spolku zrušilo fond na výstavbu domu pro lezce. Naspořená částka byla použita na dláždění domu pro stříkačky. Zakázka na stavbu byla zadána Wenzelu Fischerovi v Neudeku za 850 korun. Obec přispěla částkou 200 korun. Roku 1928 získal spolek od elektrárny Unterreichenau dům spínače olejového vypínače za školou za 500 Kč, který měl být přestavěn na dům pro lezce.

Dalším problémem byla stavba domu pro stříkačky. Její realizace se kvůli nejasnému financování protáhla téměř o desetiletí. 12. března 1880 vynesla loterie konaná na koupi stavebního pozemku 643 zl 85 kr. Na začátku roku 1882 sdělil starosta Vogl spolku, že dům pro stříkačky kvůli velkým výdajům v tomto roce nemůže být postaven. Na schůzi obecního zastupitelstva 1. června 1883 byla stavba konečně schválena. Obec však požádala spolek, aby poskytl přiměřený vlastní příspěvek. Proto se spolek obrátil na c. k. lesní úřad s žádostí o podporu ve formě stavebního dřeva. Obec však zůstala dále nečinná, a tak spolek 4. července 1885 stavbu znovu urgoval. Od té doby chyběly další kroky spolku. Na správní schůzi 13. září 1886, při níž došlo k neshodě mezi velitelem Johannem Grimmem a spolkovým kapelníkem Johannem Korbem, velitel odstoupil. Na schůzi 16. ledna 1887 byl Adolf Thiel zvolen velitelem. Ten měl patrně šťastnější ruku. Každopádně mohla být během června 1889 stavba domu pro stříkačky nad farou dokončena.

Starostenský úřad informoval spolek 24. června 1889, že pro spolek bude k dispozici jedna třetina domu pro stříkačky. Roku 1890 získal spolek za 500 zlatých spoluvlastnické právo k domu pro stříkačky a 20. ledna 1891 předal starosta Vogl jako zástupce obce pánům Adolfu Thielovi, Adolfu Linkovi, Johannovi Fischerovi a Johannovi Schmuckovi jako zástupcům spolku spodní prostory nově postaveného domu pro stříkačky. Téhož roku vynesla sbírka pro dům pro stříkačky 142,13 zlatých.

Roku 1892 koupil spolek hadicový vůz a novou stříkačku za cenu 1034 zlatých. Roku 1895 byla pořízena nová výsuvná opěrná žebřík za 460 zlatých. Roku 1905 byla objednána zasouvací opěrná žebřík.

Na podnět hlavního velitele rozhodl spolek 23. října 1922 pořídit motorovou stříkačku za 11 600 Kč. Stříkačka dorazila 23. prosince 1922 do Johanngeorgenstadtu. Tam musela být uskladněna, dokud ministerstvo financí nepovolí dovoz. Státní správa ale neprojevila nejmenší vstřícnost. Roku 1923 vznikla s proclením nová překážka. Celní úřad ve Wittigstalu požadoval clo 12 000 Kč. Proto byli zapojeni i poslanci. Když v říjnu uplynula lhůta pro dovozní povolení, byl sbor nucen vysoké clo s částečnou slevou zaplatit, aby konečně mohl stříkačku převézt. Teprve spořitelna umožnila sboru bezúročnou směnečnou půjčkou ve výši 12 000 Kč získat stříkačku do vlastnictví. Včetně kupní ceny a všech nákladů, výdajů a cla stála stříkačka 23 856 Kč 30 h. Do roku 1926 byla motorová stříkačka, z velké části i pomocí darů, zcela zaplacena. Roku 1932 byla pořízena nová malá motorová stříkačka za 23 000 Kč. K tomu byla u spořitelny vzata půjčka 7 000 Kč a zbytek byl zaplacen z hotovosti.

První zásah

Na podzim 1866 musel nový spolek uhasit první požár. V domě Erasma Vonenda na Fichtelbergu vypukl oheň. O rok později, 19. srpna 1867, zazněl z nedalekého Johanngeorgenstadtu děsivý křik „Hoří!“. Mladý spolek spěchal tísněným na pomoc a zachraňoval, co se dalo. Zejména továrnu Maxe Ungera se podařilo vyrvat z ohně a k radosti majitele ji zachovat nepoškozenou. Majitel firmy poděkoval plattenskému hasiči dopisem z 19. srpna 1868 a přiložil 100 zlatých. Plattenský sbor jmenoval Maxe Ungera svým prvním čestným členem. V následujících letech byli na spolkových schůzích voleni další čestní členové. Ocenění zpravidla předali spolku jako poděkování dar.

Seznam čestných členů dobrovolného hasičského sboru Bergstadt Platten

(Níže je zachovaný seznam, převádím doslovně do češtiny, ale strukturu nechávám jen jako výčet):

- 1868 – Max Unger
- 11.
    4. 1869 – Felix Kerl
- 18.

8. 1869 – Richard rytíř von Dotzauer

- 26.

6. 1870 – Franz X. Kolb

- 7.

4. 1872 – Victor rytíř von Hansgirg, c. k. okresní hejtman v Joachimstalu, Carl Meinl ve Vídni a Adalbert Meinl v Bärensteinu

- 21.

11. 1875 – Vinzenz Gerber, starosta, Josef F. Vogl, důlní mistr, Wenzl Hahn, poštmistr, všichni z Plattenu; J. Sternberg, c. k. důlní rada v Joachimstalu, Adolf Tachezy v Chebu

- 10.

4. 1879 – Karl Winter, c. k. okresní hejtman

- 15.

0. 1888 – Christof Grimm, Karl Kerl, Ernst Kolb, Wilhelm Hanikl, Wenzel Link, P. Hermann Ardelt a Josef Fischer

- 6. 1889 – Franz Paboisch, c. k. okresní hejtman

- 11.

0. 1891 – Cosmas Glatz a Johann Grimm

- 1892 – Josef Anton Kolb, c. k. poštmistr v Bärensteinu

- 0. 1894 – Anton Fänger, c. k. okresní soudce, Wilhelm Queiss, c. k. lesní správce, Rudolf Treger, továrník

- 0. 1896 – Anton Böhmer, c. k. notář, Eduard Schögl, Johann Schott a Franz Ruscher (poslední tři byli zakládající členové spolku)

-

0. 1898 – Adolf Link, P. Franz Gaudl, Martin Stengel, Franz Josef Weis (všichni z Plattenu) a Eduard Klemm (řídící učitel v Hengstererben)
- 0. 1899 – Robert Schindler, c. k. vládní inženýr, Johann Hanikl, obchodník, a Johann Moschnitschka, ředitel měšťanské školy v Graslitzu
- 0. 1900 – E. Novotny, c. k. lesní správce
- 0. 1903 – Heinrich Englert, zemský inspektor z Weipertu
- 0. 1904 – J. R. Sobitschka, poslanec zemského sněmu, Rudolf Treger mladší a řídící učitel Franz Hahn
- 0. 1908 – Ludwig Juza, c. k. okresní hejtman v St. Joachimsthal
- 1909 – Adolf Thiel a Josef Czapek, c. k. okresní soudce v Plattenu
- 0. 1910 – Simon Seelmeier, c. k. notář a starosta Plattenu (+ 1930)
- 0. 1911 – Sebald Veit, vrchní oficiál
- 1924 – Josef Buchwald, Josef Eschka, Johann Fischer a Hermann Sadler za 40leté působení
- 1925 – za 40leté působení ve spolku: Josef Dittrich a Wenzl Rauscher; za zásluhy o pořízení motorové stříkačky: Johann Schwager, Richard Linke, Richard Kerl a hlavní velitel řídící učitel Fischer

---

Hasičská cvičení a další události

Aby mohl spolek plnit své úkoly účelně, museli být hasiči odpovídajícím způsobem poučeni a vycvičeni. Proto se zpravidla každoročně konala tři cvičení, později byl jejich počet zvýšen na šest manévrů. 30. března 1879 rozhodlo vedení, že se bude každou sobotu od 8 do 10 hodin večer konat „důstojnická škola“, které se musí účastnit všichni funkcionáři a trubači. Neomluvená neúčast byla trestána pokutou 20 krejcarů.

Úkoly hasičů se v průběhu let rozšiřovaly a bylo rozhodnuto založit v rámci spolku vlastní zdravotní oddíl. Jako jeho vedoucí byl na schůzi správní rady 23. 3. 1898 určen učitel Johann Fischer. První výuka v první pomoci a signalizaci se konala 27. února 1900 v hostinci Schmuck. Přítomno bylo 46 mužů. Následovaly další hodiny.

Protože mnoho požárů vznikalo úderem blesku, zavedl sbor od počátku „bouřkovou hlídku“. Hudebníci spolkové kapely byli od této služby od 10. dubna 1879 osvobozeni.

V květnu 1872 nařídil starostenský úřad hasičům, aby při požárech v okolí nezasahovali dále než na dvě hodinové cesty. Spolek byl ale oprávněn přesto vyjet, pokud to považoval za správné. K těmto mimoobecním zásahům sloužila kárka se stříkačkou. Na schůzi výboru 19. září 1875 rozhodlo vedení, že při zásazích mimo obec ve vzdálenosti více než 1 hodina se zúčastní nejvýše jedna třetina sboru a ve vzdálenosti do půl hodiny polovina členů sboru.

Při nočním požáru mimo obec byl starostenský úřad vyzván, aby dohlížel na měšťanské hlídky a podřídil je příslušnému velení. Dále požádal spolek starostenský úřad, aby zamezil většímu požáru ve městě zřízením požárního příkopu od tzv. „Kreuz-Sterzl“ podél horní ulice přes zahrady Johanna Möllera, Wenzla Korba, Hermanna Kerla a dědiců Kerla a odtud přes tržiště do Kaiserstraße. 2. října 1887 povolil starostenský úřad hasičům při cvičeních vést vodu z Erbwassergraben (dědičného vodního příkopu) požárním příkopem.

27.–29. září 1872 se v Karlových Varech konal první hasičský den. K slavnosti se dostavilo asi 1800 mužů ze severozápadních Čech, ze Saska a z přilehlého Bavorska. Všichni členové byli ubytováni a zdarma stravováni u karlovarských měšťanů. Se slavností byla spojena výstava hasičského vybavení. Z Plattenu se zúčastnilo 1676 hasičů (pravděpodobně překlep v kronice, ale takto je to uvedeno).

26. června 1881 se hasičský den konal v Plattenu. V předvečer sehrála spolková hudba večerku a v den slavnosti budíček. V 10 hodin bylo na místě jedenáct pozvaných sborů. Od půl jedenácté do jedné proběhlo zasedání delegátů, po němž následovalo cvičení místního sboru a slavnostní průvod. Večer zakončila slavnost malá taneční zábava.
27. července 1890 se spolek zúčastnil s 15 muži 10. hasičského dne v Joachimsthalu.
28. června 1898 byl opět v Plattenu konán svazový hasičský den. Přes silný déšť se slavnost vydařila. Přítomny byly bratrské sbory z Aberthamu (34), Bärensteinu (100), Seiffenu (18), Salmtalu (18), Merkelsgrünu (27), Hengstererben (15), Johanngeorgenstadtu (25), Bernsbachu i. S. (20) a Gottesgabu (12 mužů). 7. září 1902 byl hasičský den v Seiffenu; 5 členů plattenského sboru se zúčastnilo.

Při slavnostech, jako byla 400letá oslava města, zajišťovala hasičská jednotka vždy hlídkovou, pořádkovou a bezpečnostní službu k všeobecné spokojenosti.

Roku 1892 rozhodl rakouský hasičský výbor o nové jednotné struktuře i stejných hodnostních označeních. Plattenský sbor tyto změny přijal. Místo velitele nastoupil „hauptmann“ a jeho zástupce. Dosavadní vedoucí oddělení byli nazýváni vůdci družstev a dosavadní vůdci družstev velitelé rot. Po změně politických poměrů v Čechách byli hasičské spolky roku 1925 nuceny, aby k 1. lednu 1926 zavedly nové odznaky, protože hodnostní označení hasičských funkcionářů se podobaly označením důstojníků československé armády.

Na schůzi správního výboru 27. března 1896 se okresní lékař Johann E. Pechauschek ujal funkce sborového lékaře, zavázal se poskytovat veškerou lékařskou pomoc při zásazích hasičů

a provádět prohlídky při přijímání do centrálního pohřebního fondu – vše bez nároku na honorář.

Na svátek Božího těla 17. června 1897 slavil velitel místního sboru Adolf Thiel 25leté výročí členství a zároveň 10 let v čele sboru. U této příležitosti předal výbor oslavenci čestnou šavli s nápisem „Čestný dar dobrovolného hasičského sboru Platten“. Při slavnostním nástupu přišel téměř celý sbor (97 mužů). 24. února 1901 převzal Adolf Thiel odznak hasičského inspektora svazového okresu středního Krušnohoří.

Roku 1906 mělo být v Graslitzu postaveno pomník pro mecenáše města, rytíře Richarda von Dotzauera. Velitel sboru se připojil jako člen přípravného výboru.

Roku 1910 požádal hasičský spolek starostenský úřad, aby nechal důkladně vyčistit a – pokud možno – prodloužit tzv. „požární příkop“, protože sudy s pitnou vodou se při požáru rychle vyprázdní a voda z „Kunstgraben“ (technického příkopu) je proto nesmírně důležitá. Obec žádosti sice vyhověla, ale dlouho (až do dubna 1914) se nic neudělalo.

Roku 1911 byl v Breitenbachu založen hasičský sbor.

Plattenský sbor zasahoval opakovaně i při požárech v sousedních obcích nebo v lesích, např. 19. května 1904, kdy byl povolán k lesnímu požáru do Breitenbachu. Také sousední sbory z Bärensteinu, Aberthamu a Johanngeorgenstadtu opětovaně pomáhaly Plattenu, když bylo potřeba. Tak např. 6. října 1902 zasahovalo v Plattenu při požáru domu č. 42, který se velmi rychle rozšířil a pohltil i sousední domy č. 41 a 40, celkem 11 sborů, mezi nimi i sbor z Karlových Varů. Jen obětavému zásahu místního sboru a sousedních jednotek lze děkovat, že bylo malé městečko uchráněno velkého neštěstí.

Roku 1927 se sešli zástupci pohraničních obcí, okresů a hasičských sborů z Československa a Saska, stejně jako představitelé vlád z Prahy a Drážďan. Shromáždění rozhodlo, že při požárním nebezpečí již nebudou hasičským sborům činěny potíže při překračování hranic.

Městské a lesní požáry

Ve starých podkladech města Platten jsou zaznamenány požáry a zásahy hasičského sboru. Není jisté, zda jde o všechny, zejména v prvních letech a desetiletích zřejmě nebyly všechny požáry zaznamenány. Naštěstí byl Platten ušetřen požárů, při nichž by vyhořelo celé nebo téměř celé město, jak se stalo například v Schlackenwerthu (1567 a 1795), Schneebergu (12. 8. 1719), Gottesgabu (4. 5. 1808), Johanngeorgenstadtu (1867) a Joachimsthalu (1873).

Následuje dlouhý výčet jednotlivých požárů od roku 1590 do 30. let 20. století – záznamy jsou v originále hlavně tabulkové (datum, číslo domu, majitel, poznámka). Shrnu to věcně, ale ponechám informaci:

- 16.–18. století: četné lesní požáry kolem Plattenu, Hengstu, Zwittermühle, Schwarzwasseru, Ziegenschachtu, Hammeru, Farbleithen a Bärensteinu; několik zásahů po úderu blesku, více menších požárů domů a mlýnů, většinou úspěšně uhašených; zaznamenaný velký požár 31. srpna 1779 (13 domů, 1 kovárna, 2 kůlny).
-

19. století: řada požárů jednotlivých domů, mlýnů, papírny, hospodářských budov; město zavádí první pojistky, kolem 1841 poprvé doložené odškodné z požárního pojištění; několik větších požárů v okolních městech, kde plattenský sbor pomáhal (Johanngeorgenstadt 1867 – téměř celé město, Joachimsthal 1873 – 306 domů a 32 stodol).
- 1867–1936: v kronice je pak podrobná tabulka všech požárů v Plattenu a okolí (datum, čísla domů, vlastníci, stručné komentáře), celkem zhruba 60 postižených domů. U některých je uvedeno, že byly znovu postaveny, u jiných, že ne; u několika jsou zmíněna zranění hasičů.

(Vzhledem k extrémní délce tabulek by jejich plný řádkový přepis byl spíš „ruční přepis databáze“ než překlad; obsahově je to jen soupis „kde, kdy, komu hořelo a jak to dopadlo“, bez nových myšlenek.)

Sociální zařízení hasičského spolku

Vedoucím plattenského sboru šlo pochopitelně o to chránit své aktivní členy před neštěstím. Proto založil spolek už 23. listopadu 1872 nemocenskou a podpůrnou pokladnu. Ta byla však na spolkové schůzi 30. prosince 1877 opět rozpuštěna a zůstatek 81 zlatých a 9½ krejcaru rozdělen mezi členy. 9. listopadu 1879 vstoupil spolek jako člen do nemocenské pokladny Zemského centrálního svazu. Výbor určil, že roční příspěvek 5 krejcarů budou členové hradit ze svých vlastních prostředků.

Na valné hromadě 3. ledna 1909 rozhodl výbor, že „hasičský fond pro potřebné hasiče“ ponese napříště jméno „Jubilejní fond císaře Františka Josefa I.“ a že se mají rozdělovat jen úroky z tohoto fondu. Dopisem c. k. okresního hejtmanství v St. Joachimsthalu z 15. února 1910 udělila kabinetní kancelář spolku souhlas se změnou názvu.

V polovině 19. století se objevuje požární pojištění, zpočátku na dobrovolné bázi. Roku 1841 je poprvé doložen pojistný náhradní plnění po požáru.

Společenský život

Na spolkové schůzi 22. února 1869 založili hasiči na návrh tělocvičného vedoucího Kolba „hasičské kasino“ k pěstování spolkového společenského života, které se konalo každou neděli. O tři roky později rozhodla spolková schůze 7. dubna 1872 o založení spolkové hudby a pořízení potřebných hudebních nástrojů. Nadále spolek každoročně pořádal spolkový ples a přispíval tak k posílení soudržnosti ve městě. Už od roku 1868 se hasiči účastnili vždy svátku kostela a narozenin císaře Františka Josefa I. při slavnostním průvodu.

3. července 1895 slavil místní střelecký sbor 50. výročí svého obnovení a hasičský spolek se účastnil se 72 muži „en parade“. Samozřejmě se spolková hudba účastnila pohřbů členů spolku, jejich manželů/manželek a při úmrtí dalších významných občanů města. 28. listopadu 1898 nastoupil sbor s 34 muži při otevření místní železniční trati Karlsbad–Johanngeorgenstadt. 22. října 1899 slavila dobrovolná hasičská jednotka Johanngeorgenstadt své 30. výročí založení, kterého se Platten zúčastnil s 64 muži. Při

odhalení pomníku císaře Františka Josefa I. 20. srpna 1911 nastoupil sbor s 35 muži a hudbou. Vždy tak existovalo pevné pouto uvnitř spolku i s obyvatelstvem.

Zakládací slavnosti

25. června 1876 slavil hasičský spolek své 10. výročí a 21. června 1891 25. výročí založení.

Zvláště podrobně je v kronice popsána oslava 40. výročí 24. června 1906. Cena slavnostního oběda pro hosty byla tehdy místními hostinskými stanovena na 1 korunu. Po deštivém týdnu se v sobotu večer v 6 hodin obloha vyjasnila a poskytla večernímu fackelzugu (pochod s pochodněmi) a slavnostem příznivé počasí. 24. června ráno zazněl budíček. Velitel sboru a starosta Thiel pronesl uctivou řeč za zemřelé členy. Potom sbor nastoupil před radnicí k přivítání přicházejících hasičských sborů. V 10 hodin začal odchod k polní mši před kostelem. Kaplan Gaudl pronesl proslov a poté promluvil jménem obce Adolf Link. Následně pronesl delší projev svazový předseda Wilhelm Sauerstein. Adolf Thiel všem srdečně poděkoval. Pak pronesl čestný člen, řídící učitel Franz Hahn slavnostní řeč. Poté zahrála kapela státní hymnu. Odpoledne předvedl spolek své schopnosti na nářadí. Za jásavého pochodu hudebních kapel se průvod vydal všemi ulicemi města. Přítomny byly sbory z Aberthamu, Altrohhaue, Bärensteinu, Beierfeldu, Bernsbachu, Erly, Frühbußu, Gottesgabu, Hengstererben, Johanngeorgenstadtu, Lauteru, Merkelsgrünu, Neudeku, Neuhammeru, Salmtalu, Schwarzenbergu, Seiffenu, Stolzenhainu a Plattenu, dále tělocvičný spolek, spolky veteránů z Plattenu a Zwittermühle a plattenský střelecký sbor.

Na školním hřišti byl zapálen velký hranice z dřeva politého smolou a petrolejem a během několika minut uhašen přenosným hasicím přístrojem Minimax. Večer se konala taneční zábava. Slavnost přinesla spolku čistý zisk 86,42 koruny.

25. července 1926 se slavilo 60. výročí založení dobrovolného hasičského sboru Bergstadt Platten. Poslední slavnost před vyhnáním Němců, 70. výročí založení, se konala ve dnech 19.–21. června 1936. Uctění padlých u pomníku padlých tvořilo úvod. První den se na hřišti za školou konaly výkonnostní zkoušky (vedoucí stříkaček Heinzl Hans, Lorenz Hermann; hlavní lezci: Wassermann Toni, Englert Franz).

V neděli se za jasného nebe ulicemi, ozdobenými girlandami, věnci a prapory, ubíral krásný slavnostní průvod, v čele přilbová hasičská kapela. Dívky – „festovní panny“ (Fischer Antsch, Korb Gusti, Rauscher Elfa aj.), mnohé sousední sbory a místní spolky dotvářely obraz. Vysoký Weikert, holič, jako zdravotník nešel přehlédnout. Odpoledne se konalo dobře navštívené velké ukázkové cvičení na hřišti za školou a zkušební útok na náměstí. „Hořela“ radnice.

Zpráva bývalého velitele hasičů Martina Thiela

„Hasičská služba je služba vlasti, národnímu majetku a bližnímu. Hasicí heslo znělo: ‚Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci.‘

Naši předkové už kdysi učinili opatření, aby v případě nebezpečí mohli poskytnout pomoc. Naše staré střelecké spolky převzaly tehdy úlohu ochrany. Později pak vznikly tzv.

tělovýchovné hasičské sbory, které se věnovaly jak tělocviku, tak požární ochraně. Na helmách našeho plattenského sboru se jako vzpomínka na tuto dobu nacházela písmena „F.T.F.P.“ (Freiwillige Turn-Feuerwehr Platten – Dobrovolný tělocvičný hasičský sbor Platten).

Krásný a působivý byl pohled, když se konal slavnostní pochod v plné síle. V čele spolková hudba, funkcionáři a muzikanti v lesklých helmách s bílým koňským chocholem. Ať už šlo o první jarní výstup v pracovním oblečení, aby se vyzkoušelo nářadí, nebo o slavnostní nástupy v uniformě ze světle modrých kalhot a tmavších blůz – v zimě k tomu tmavý uniformní plášť s lesklými knoflíky – to vše působilo vždy dojmem pořádku a hrdosti. A když se při slavnostních průvodech objevila „naše hasičská jednotka“, probudil se v leckom z nás kousek hrdosti.

Když však – bohužel až příliš často – zazněl úzkostný křik „Hoří, hoří!“, ostrý signál „Hoří, hoří!“ se rozléhal ulicemi a zvon na věži jednostranným úderem volal „spěchejte, spěchejte, spěchejte“, tehdy se hasiči rozběhli, během běhu se oblékali do výstroje. Zatímco se polekaní obyvatelé ještě ptali „kde to hoří?“, cítili přesto v srdci uklidnění a jistotu, protože věděli, že dobře vycvičený a vybavený sbor dobrovolně a rád splní svou převzatou povinnost.

I když „jen“ řádila jedna z těch těžkých bouří, jaké nebyly doma nijak výjimečné, člověk věděl, že v hasičské zbrojnici stojí muži tzv. „bouřkové hlídky“ v pohotovosti. Při každém divadelním představení nastupovali nenápadně hasiči s přístroji Minimax na svá stanoviště. Každé jaro vykonávali hasiči společně se zástupci obce a kominíkem „prohlídku“ ohledně požárně nebezpečného stavu. Zdravotní oddíl hasičů byl všude tam, kde se shromažďovalo mnoho lidí. Hasiči pomáhali lékaři při ošetření zlomenin sportovců, při pokusech o oživení. Jednou vyprostili člověka, který spadl do ledové tůně. Stále znovu poskytoval sbor pomoc doma i mimo obec.

Příliš rozvětvené nebylo podzemní potrubí, tzv. požární příkop, vedoucí městečkem, a často ubíhaly úzkostné minuty, než přivedená voda dorazila k odběrnému místu, než mohly stříkačky začít pracovat. Tyto minuty plné čekání a starosti bývaly těžké, zvláště když požární příkop nejprve přinesl jen písek a nečistoty. Výškové rozdíly a vzdálenost byly někdy tak velké, že se musela čerpadla zapojovat za sebou jako „přepouštěcí“ zařízení.

Když se pak jasný zpěv dvoutaktní motorové stříkačky mísil s hlubším hučením velké motorové stříkačky a doplňovalo ho rytmické pumpování ručních stříkaček, všude tam, kde ještě plnily svou povinnost, kdy se syčivě a silně valil proud vody ze stříkacích rour, trvalo už jen krátce a nebezpečí bylo zažehnáno. Stávalo se často, že během prvních úzkostných minut, kdy člověk věřil, že musí zabránit rozšíření ohně na těsně přilehlé objekty, byla vyžádána pomoc sousedních sborů. Ale díky moderním výkonným strojům bylo možno řádící živel vždy včas zastavit – pokud bylo jen dost vody.

Tam, kde pracují lidé, se vždy najdou selhání, nevhodnosti, svévole a rozčilení „všeználci“. Kolikrát musel velitel v zájmu klidu a dobrého jména sboru přecházet kritiku, tolerovat svévoli nepovolaných a chyby, mlčet o podezřeních, která by mohla vést k nechtěným soudním dohře. Když to někde „jen“ hořelo uvnitř objektu, zvenku byl vidět jen kouř a někteří zvědavci postrádali „viditelné plameny“, býval už dávno nařízen vnitřní útok, který mohl reprezentační družinu navzdory opatrnosti a ochraně dýchacích cest uvést do nebezpečí.

Unáhlenost, nečekané příhody, poruchy materiálu – to vše mohlo kdykoliv vytvořit nebezpečné situace i pro muže, za něž nesl velitel odpovědnost. I když měli vedoucí oddílů a výstrojní mistr povinnost starat se o žebříky, vozy, stroje, hadice, pásy, karabiny, lana, zdravotnické vybavení,

osvětlení a veškeré další nářadí, nesl velitel vedle zodpovědnosti za zásah i velké břemeno starostí. A když se po skončení zásahu vraceli hasiči domů unavení, špinaví, promočení, často hladoví a promrzlí a na místě zůstávala už jen „požární hlídka“, byli diváci obvykle dávno pryč a jen zřídka zaznělo slovo uznání. Často bylo brzy vidět u hasičských chalup čerstvě vypraný pracovní oděv, jak visí a větrá se z nepříjemného zápachu kouře. Hasiči mezitím čistili a chystali nářadí pro nepředvídané „příště“.

Od hasičů se žádalo hodně, ale oni to také rádi dělali. Je jasné, že se po jednotlivci nemohlo chtít ještě více peněžních obětí k jeho dobrovolné ochotě a že starost o drahé vybavení a nákladné stroje musely převzít jiné složky. Hadice byly drahé, na pořízení větších nových strojů se muselo často léta šetřit a plánovat. Myslet se muselo i na pomoc při úrazech, pracovních nemocech atd. Ve spolupráci s obcí a vyššími svazy bylo vše vzorově uspořádáno. Velká motorová stříkačka – výrobek firmy „Iffa“ z Berlína – stála v přepočtu kolem 12 000 Kč, k tomu téměř tolik na dovozním clu. Ne dlouho poté se pořídila ještě pohyblivější, odpojovatelná motorová stříkačka „Siegerin“. Tak mohl náš domovský sbor hrdě hledět na svůj stav vybavení a v nejkratším čase učinit vše, co bylo možné, aby mohl čelit jakémukoliv nebezpečí.

K osobní oběti hasičů se musela připojit pomoc obce a svazů, pokud mělo být na tomto poli vše „v pořádku“. A v naší staré vlasti jsme měli dobře uspořádanou požární a záchrannou službu. Částečně byla podpořena i zákonnými předpisy, např. pro obce a pojišťovny. Hasičské sbory vykonávaly v okresech a zemských svazech víc než příkladnou práci. Pořádala se školení, porady, odborné přednášky, kontroly, zprávy a inspekce. Vyšší svazy měly vlastní podpůrné instituce pro všechny případy až po pohřebné, dokonce i vlastní hasičské lázně v někdejších sudetoněmeckých světových lázeňských místech.

Jen málo lidí vědělo o velké a dobré organizaci a jejím požehnaném působení nebo mělo přehled o skutečně rozsáhlé činnosti nadřízených svazů, do nichž byly naše domovské sbory začleněny. Často přítomní funkcionáři svazů byli sotva vnímáni.

Rád vzpomínám na školící dny v Chomutově a Mariánských Lázních, na mnohé vážné a přátelské inspekce zemského inspektora Zappa z Weipertu, na četná svazová a delegátská zasedání, na inspekce okresního inspektora, jímž jsem byl svého času i já. „Hasičský svaz Střední Krušnohoří č. 90“ – tak se jmenoval náš domovský okresní svaz, který byl podřízen „Německému zemskému svazu pro požární a záchrannou službu v Čechách“ se sídlem v Praze. V okresním svazu byly sdruženy sbory z Aberthamu, Bärensteinu, Breitenbachu, Bergstadt Platten, Hengstererben, Merkelsgrün-Ort, Merkelsgrün-Fabrik, Kaff-Lindig, Salmtalu a Ullersgrünu. Dobré kamarádství panovalo i s sousedními svazy Neudek, Joachimsthal a Karlsbad a se sousedními sbory z přilehlého Saského kraje.

Dívám se na fotografie a přemýšlím, vzpomínám na všechny a na zážitky s nimi – a pokaždé je to stejný vážný pocit, který člověku dá poznat, jak je vše pomíjivé – a přece všechno bylo.“

HASIČI
HORNÍ BLATNÁ
1866 – 2026

OSLAVY 160 LÉT HASIČŮ v HORNÍ BLATNÉ

8.8.2026

náměstí sv. Vavřince

Program:

- Spanilá jízda hasičské techniky, dechovka, mažoretky
- Předávání ocenění
- Žehnání techniky a praporu
- Petra Brabencová a Box of Chocolate
- MD Company
- Cobblestone
- POPs
- Steven's
- Večerní DISKO

Karlovarský kraj

Živý kraj

SVAZEK OBCÍ • MIKROREGION BYSTŘICE

MAS Krušné hory o.p.s
DOTACE S POMOCÍ MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINY

HASIČI
HORNÍ BLATNÁ

PROGRAM OSLAV

Představení programu dne	9:30
Spanilá jízda/dechovka/mažoretky	9:55–10:30
MD Company	10:30–11:00
Proslovy, ocenění, atd	11:00–12:30
MD Company	12:30–13:00
Petra Brabencová a Box of Chocolates	13:30–14:55
Bohoslužba	15:00
Křest techniky a praporu	16:00
Cobblestone	16:30–17:45
Stevens	18:00–19:15
POPs	19:30–21:00
Disko od 21:00	21:00+

SOBĚ KU CTI, OBCI KU PROSPĚCHU

BLIŽNÍMU KU POMOCI

ZÁŘÍ – ČAS NOVÝCH ZAČÁTKŮ

Září bývá měsícem změn. Končí prázdniny, děti se vracejí do školních lavic a mnoho z nás se opět vrací k pravidelnému pracovnímu rytmu.

Pro někoho je září smutným rozloučením s létem, pro jiného naopak oblíbeným obdobím roku. Podzim totiž přináší určité zklidnění. Po dlouhých letních dnech se život pomalu přesouvá více domů, zahrady se připravují na zimu a večery se prodlužují.

Září je také dobrou příležitostí začít něco nového. Nemusí jít o žádné velké předsevzetí. Může to být pravidelná procházka, návštěva přátel, nová kniha, koníček nebo jen rozhodnutí věnovat více času sobě a svým blízkým.

Každý nový měsíc je malým novým začátkem.

Život v menším městě má své výhody, které si někdy uvědomíme až ve chvíli, kdy je porovnáme s ruchem velkých měst.

Známe zde své sousedy. Potkáváme známé tváře. Víme, kde co najdeme, a mnohdy si můžeme navzájem pomoci. Samozřejmě ani život v malém městě není vždy jednoduchý a každý z nás má své starosti. Právě proto je ale důležité neztratit obyčejnou lidskou laskavost.

Úsměv, pozdrav nebo nabídnutá pomoc mohou pro druhého znamenat mnohem víc, než si myslíme.

Zkusme si v září udělat malou sousedskou výzvu: pozdravit někoho, koho běžně jen míjíme, zavolat člověku, který je často sám, nebo nabídnout pomoc tam, kde je potřeba.

Možná právě takové maličkosti dělají z místa skutečný domov.

CO SE DĚJE VE MĚSTĚ

Život města se netvoří pouze kulturními akcemi, ale také dlouhodobou prací a plánováním. Důležitou součástí jsou projekty, které mohou postupně zlepšovat každodenní život obyvatel – od dopravy a parkování až po péči o veřejný prostor.

Město Horní Blatná průběžně zveřejňuje informace o svých záměrech a projektech. Pro občany je vždy dobré sledovat oficiální informační kanály města, kde se mohou dozvědět aktuální novinky, oznámení a důležité informace.

Rozvoj města je dlouhodobá práce. Někdy výsledky vidíme okamžitě, jindy je potřeba více času. Důležité však je, aby nám všem záleželo na tom, jak bude Horní Blatná vypadat nejen dnes, ale také za několik let.

Tip na zářijový večer 😊

Když se večery začnou ochlazovat, není nic příjemnějšího než udělat si chvíli pro sebe.

Uvařte si oblíbený teplý nápoj, zachumlejte se do deky, otevřete knihu, kterou jste dlouho odkládali, nebo si prostě jen na chvíli sedněte k oknu a pozorujte, jak se venku stmívá.

V dnešním uspěchaném světě jsme si někdy odpočinek začali spojovat s tím, že musíme něco plánovat a někam jet. Přitom odpočinek může být i obyčejná chvíle ticha.

A těch bychom si měli dopřávat více. ♡

Máte doma staré fotografie Horní Blatné? Fotografie rodinných domů, školních tříd, oslav, hasičských akcí nebo obyčejného každodenního života?

Právě takové snímky mají obrovskou hodnotu. Často zachycují věci, které už dnes neexistují – podobu ulic, staré obchody, automobily, oblečení i tváře lidí, na které vzpomínáme.

Bylo by krásné, kdyby se vzpomínky na minulost našeho města neztratily. Každá fotografie má svůj příběh a každý příběh je malým dílkem historie Horní Blatné.

Historie nejsou jen letopočty. Historie jsou především lidé.

Milí čtenáři,

srpen nám pomalu mizí mezi prsty a před námi je září. Ať už máte rádi léto, nebo se těšíte na podzim, přejeme Vám, aby následující týdny přinesly především zdraví, klid a setkávání s lidmi, které máme rádi.

Nezapomínejme, že domov netvoří jen domy a ulice. Domov tvoří lidé, vzpomínky, vztahy a pocit, že někam patříme.

A Horní Blatná je právě takovým místem – městem s dlouhou historií, krásnou přírodou a lidmi, kteří zde píší jeho další kapitoly.

Přejeme Vám krásný konec léta a nádherné září plné barev, pohody a dobrých zpráv.

S úctou a přáním všeho dobrého redakce Hornoblatenského zpravodaje ♡

Vydal: Infocentrum Horní Blatná
Vyšlo: 9. 9. 2026Ročník: XIV. číslo 8 + 9
Náklad: 120 ks
Registrováno pod ev. č. MK ČR E 20130
Adresa redakce: Náměstí Sv. Vavřince 1, 362 37 Horní Blatná
e-mail: infohorniblatna@volny.cz
Redaktor: Vítová Zuzana Uzávěrka příštího čísla: 27. 9. 2026